

Alapítva: 1990-ben

Bogárd és Vidéke

„A társadalom egyetlen önvédelmi fegyvere a nyilvánosság”

2021. szeptember 23. - XXXII. évf. 38. szám
16 oldal, 300 Ft

ÓVÓNÓBÓL GYÓGYPEDAGÓGUS	2
FOGATOSOK DÖNTŐJE CECÉN	3
FALUNAP PUSZTAEGRESEN	4
BOGÁRD RÉGI TÁNCOSAI	5
TALÁLKOZÁS ENDREI JUDITTAL.	10
MINDENKI A FEDÉLZETEN.	12

Főszerkesztő: Hargitai-Kiss Virág

A Dél-Mezőföld független hetilapja

www.bogardesvideke.hu

AZ ŐSZINTESÉG ELVESZTÉSE

Az egy-kétéves gyermek laza természetességgel szellent, és a környezete nem szól rá ezért, még kukinak is tartja. A három-öt éves büszkén bejelenti a pukkantást, együtt kuncognak rajta a társakkal, felnőttekkel, van már ejnye-bejnye, de még nem olyan komoly. Hat-hétévestől fölfelé a hátvágánygáz eleresztése (történejen akár véletlenül) már visszatartandó, titkolni való illetlenség, ezért másra fogja a gyermek, és együttkuncogás helyett kinevetés, rosszálló fejcsóválás az elkövető „jutalma”. Ez pedig nem csak szorongáshoz és bélgyörcsökhöz vezet. Kétségtelenül bizonyos testi szükségletek nem a nyilvánosságra tartoznak. De sajnálatos módon más területeken is működni kezd a tiltás: ha valaki nem helyénvalót tesz, vagy hibázik, azt leginkább letagadja, vagy rákeni másra – ennek példái számtalan híradásban tetten érhetők –, ahelyett, hogy bevallaná és elnézést kérne.

A legegyszerűbb és legtisztább út a gyermeki erény: az egyenesség.

Hargitai-Kiss Virág

Óvónőből gyógypedagógus

„De hisz én nem csináltam semmi különöset, csak dolgoztam” – mondta nekem, amikor fölhívtam. Az a „semmi” pedig nem kis dolog – fogyatékkal élő gyermekeket készít fel arra (közül három évtizede), hogy minél teljesebb életet tudjanak majd élni felnőttként.

Törekény alkatával szinte elvész tanítványai között, amikor ebédelni mennek, vagy föllépnek a színpadon, mégse nőnek a fejére a diákjai. Szerénységével és határozottságával hat a rá bízott gyermekekre. NÉMETH LÁSZLÓNÉT, a sárbogárdi Kossuth Zsuzsanna Általános Iskola, Szakiskola, Készségfejlesztő Iskola és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény „Sárbogárd Város Szolgálatáért” díjjal kitüntetett pedagógusát arról kérdeztem, miért választotta hivatásul a gyógypedagógiát.

– Egyeként nőtem fel, nagyon hiányzott egy testvér. Viszont népes volt az unokatestvérek csapata, és a bölcsődében, óvodában, iskolában is hozzátartozott az életemhez a társaság, a tánc, a jókedv, hancúrozás.

– **Úgymond megkerested magadnak a „testvéreket”.**

– Igen, és 14 éves koromban az óvónői pályát választottam. A képző elvégzése – és néhány, a szemléletemet is formáló vargabetű megtétele után – ott dolgoztam, ahol óvodás voltam: Zuglóban. Amikor lakóhelyet váltottunk, Budapestre Sárobagárdra költöztünk, nem volt hely az óvodában, ezért azt tanácsolták, hogy a 4-es számú (ma Kossuth Zsuzsanna) általános iskolában próbáljak szerencsét. Akkor még nem volt gyógypedagógusi végzettségem (pár éven belül szereztem diplomát, tanítás mellett), így gyermekfelügyelőként kezdtem. Az óvónői tapasztalatomat, hozzáállásomat jól tudtam hasznosítani az iskolai oktatásban is.

– **A zene nálad különösen fontos eszköz a gyermekek nevelésében, ami szavak nélküli, mégis mélyre ható kommunikáció.**

– Olyan esetekben, amikor nem beszélő csapattagok is vannak, ezzel lehet a legjobban áthidalni a nehézségeket.

– **Hangszert is adsz a gyerekek kezébe?**

– Inkább ütőhangszert; régebben furulyáztam is nekik, de már régóta nem tanítok éneket. Az osztályomnak kevesebb az énekórája, mert már nagyok, de ez nem akadálya annak, hogy zenét csempésszünk az órákba.

– **Őket mióta oktatód-neveled?**

– Három-négy gyermeket az iskolába kerülésük óta, a kezdetektől (12-13 éve), a többiek az évek során csatlakoztak hozzánk.

– **Nálatok hogyan folyik az oktatás?**

– A gyógypedagógus minden tantárgyat tanít, de azért mindenkinek megvan a maga profilja.

– **A középsúlyos és enyhén sérült gyermekek egy csapatban vannak?**

– Van, amikor igen, de lehetőleg egy osztályba tesszük a hasonló gyermekeket. Az én ifjaim középsúlyosak, jó társaság, szeretik egymást. 23 éves korukig maradhatnak az iskolában. Ezalatt az a cél, hogy amennyire lehet, önállóan gondoskodni tudjanak magukról. Reális önértékelésre, önbecsülésre van szükségük; tudatosítani kell bennük, hogy majd segítséget kell igénybe venniük az életvezetésükben. Fontos, hogy ezt megkapják és el is fogadják. Szeretném megérni, hogy a tanítványaim az iskolából kikerülve a társadalom értékes tagjaiként értelmes, hasznos tevékenységet végezzenek.

– **Az évek során mennyire érezted, hogy elfáradtál a feladataidban?**

– Voltak megtorpanások.

– **Mi segített át téged ezeken?**

– A munka, a rendszeresség, a gyerekek közt lét, az 'együtt' élménye, és az abban való hit, hogy minden rossz időszaknak vége van egyszer. Az élet természetes része, hogy vannak nehezebb napok, de csodálatosak is, amikor együtt szárnyalunk.

– **Két lányod született. Ment valamelyikük pedagóguspályára?**

– A nagyobbik lányom a felsőoktatásban tanít, a kisebbik a pedagógus mesterképzés után kiment a párjával Londonba, így ő most más területen dolgozik.

– **Említetted a táncot. Mít táncoltál?**

– Úgy kifejezetten sosem tanultam táncolni. A középiskolai osztályfőnököm volt a testnevelőnk, ő különböző mozgásformákkal ismertetett meg bennünket. Engem a néptánc nyűgöz le a leginkább.

– **Mit csinálsz, amikor hazamész az iskolából?**

– Dolgozom, készülök a másnapra. Meghallgatom a híreket, tájékozodom, mi történik a világban. Korán fekszem és korán kelek. Régebben kötöttem például pulóvereket magamnak és ajándékba – most nincs rá idő. Zenét hallgatni, olvasni is nagyon szeretek, de most ezek is háttérbe szorultak. Úgyhogy sok tervem van, mit fogok csinálni, ha majd nyugdíjas leszek.

Fogatosok döntője Cecén

A megszokott tavaszi kezdéshez képest az idei esztendőben később, júliusban kezdődött a kettős fogatok Fejér megyei versenye, s valamivel kevesebb, összesen nyolc fordulóban dőlt el (Mezőszilas, Seregélyesen, Perkátán, Sárszentágotán, Kálóz, Sárkeresztúron, Szabadhídvégen és Cecén), kik az idei legjobbak. A döntőre szeptember 18-án, szombaton került sor a cecei sportpálya melletti füves területen, ahol a korábbi éveken is. Mint az alább közölt eredményekből kiderül: vannak verhetetlen hajtók, akik az első hatba szinte garantáltan bekerülnek, de a dobogós helyeket immár új, ifjú, ígéretes tehetségek ostromolják és veszik be.

A Cecei Lovas Egyesület és Cece Nagyközség Önkormányzata magabiztos rutinjal rendezte meg az utolsó fordulót, gondoskodva a fogatosok és a kilátogató közönség mindennemű kényelméről. A gyermekeknek ugrálóvárát és körhintát állítottak föl a focipálya gypén, a nagysátorban kínált ételek-italok mellett pedig vásárosok portékáiból lehetett válogatni csemegét, játékokat, lósporthoz való kellékeket.

las; 5. Vadócz Zsolt, Kálóz; 6. ifj. Hufnágel József, Sárkeresztúr

A hajtókat és lovaikat ünnepélyes keretek között díjesővel jutalmazták. A díjakat Varga Gábor országgyűlési képviselő, Pauidits Béla, a Fejér Megyei Lovassport Szövetség elnöke, Gosztola József, a szövetség fogathajtó szakágának vezetője és Fazekas Gábor, Cece polgármestere adták át.

Hargitai-Kiss Virág

Attila, Mezőszilasi LSE; 4. Vadócz Zsolt, Kálózi LE; 5. Csontos Gyula, Mezőszilasi LSE; 6. Kiss Olga, Nagylóki Lovasegylet

A 2021-es Fejér megyei bajnokság végeredménye

1. Domján Eszter, Sárkeresztúr; 2. Taligás Menyhért, Sárbogárd; 3. id. Semjén Attila, Mezőszilas (ők hárman képviselhetik a megyét az októberi országos döntőben, a Hortobágyon); 4. Semjén Attila, Mezőszil-

Szép számban ülték-állták körül a pályát az érdeklődők. Voltak, akik egész napra kitelepettek piknikezni családjukkal, barátaikkal, mivel elejétől a végéig figyelemmel kísérték a remek hajtásokat, szép fogatokat.

A nap végére a következő eredmények születtek.

Akadályhajtás (20 akadály, 26 induló):

1. Oszkó János, Pincehelyi LSE; 2. Domján Eszter, Vihar LE; 3. Kiss Nándor, Nagylóki Lovasegylet; 4. Kiss Olga, Nagylóki Lovasegylet; 5. Vadócz Zsolt, Kálózi LE; 6. id. Semjén Attila, Mezőszilasi LSE

Vadászhajtás (14 akadály, 21 induló):

1. id. Semjén Attila, Mezőszilasi LSE; 2. Oszkó János, Pincehelyi LSE; 3. Semjén

Falunap Pusztaegresen

Amíg még szép az idő, igyekeznek szabad ég alatt együtt tölteni időt a pusztaegresiek. A közös kikapcsolódásra, közösségi összekovácsolódásra kiváló napnak bizonyult a szombat, amikor délelőtt a sporté, délután a kulturális programoké volt a főszerep.

A pályán helyi, valamint Mezőszilasról, Cecéről érkezett focicsapatok játszottak egymással barátságos mérkőzéseket. Az alapi ifjúsok által berendezett „sarokban” az íj és nyílvesző használatát lehetett megtanulni, kipróbálni. A kisebbeket egy kis kézműveskedéssel és játékokkal várták a szervezők: Holczné Maron Brigitta, Harangozó Ferenc és felesége, valamint segítők.

Minden korosztály számára látványos volt a tűzoltók bemutatója, akik egy e célra följánlott Suzukit „kabriósítottak”. Emellett a picinyek szemügre vehették a tűzoltóautó izgalmas szerkenyűit.

Kora délután a Nagylóki Népdalkör és a Csobolyó citerazenekar, valamint a Hantosi Népdalkör és Férfidalárda vidám népdalsokrai zengték be a teret.

Egyébiránt a nap folyamán a zenei aláfestésről Pauser Miki gondoskodott, a szervezők pedig gulyással, süteményekkel látták vendégül a résztvevőket. Este retro diszkóval zárult a falunap.

Hargitai–Kiss Virág

Zenés só

Évekkel ezelőtt már módomban nyílt látni és hallani Varró János népzeneész és pedagógus szórakoztató hangszerismertetőjét, így örömmel fogadtam el a cecei óvoda meghívását, ahol ezúttal mesébe szöve csodálkozhattak rá a kisgyermek a legkülönbözőbb magyar zeneszerszámokra szeptember 22-én, szerdán délelőtt.

Varró János kolléganője, Bergerné Szőnyi Anna társaságában érkezett. Mindketten a székesfehérvári Hermann László Zeneművészeti Szakgimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola tanárai, Anna pedig emellett a Tólos Edit Alapítvány vezetője. E szervezeten keresztül nyertek támogatást a Nemzeti Kulturális Alaptól zenés missziójukhoz, mellyel a megye oktatási intézményeit járják.

A cecei óvodában egybegyűlt gyermekek – de a felnőttek is – kikerekedett szemekkel, kíváncsian lesték a megszólaltatott népi hangszereket és hangkeltő eszközöket, s lelkesen működtek közre, énekeltek, tapsoltak, ugráltak az apróságok nyelvén jól beszélő két zenész biztatására. A humorral is fűszerezett bemutatónak A só című mese átdolgozott változata adott keretet.

Hargitai–Kiss Virág

Bogárd régi táncosai

A sárbogárdi általános iskolában 1957-ben végzett diákok múltkori találkozásán két asszonyt vontam félre egy rövid purparlára, ugyanis kaptam egy fülest, hogy ők ketten tagjai voltak az 50-60-as években működő sárbogárdi néptáncgyűttesnek. Németh Lászlóné született Tóth Magdolna és Fogarasi Lászlóné született Kovács Erzsébet nagy örömmel meséltek táncos éveikről.

Ők ketten voltak a csoport legfiatalabb tagjai a 17 évükkel, a többiek – mint például Horváth János †, Hegedűs Teréz †, Orosvári József †, Sárközi Károly †, Papp Béláné született Bereczk Teréz és Milkovics Julianna – idősebbek voltak náluk. A csoport szervezésében Reichardt János segédkezett. A régi kultúrházban: a volt Korona szálló (ma Petőfi üzletház) épületében gyakorolták a fiatalok a lépéseket eleinte Ásó István énektanár vezetésével,

majd a Székesfehérvárról meghívott Kökény István professzionális irányítása mellett. Színvonalas előadásokkal több helyen is fölléptek a megyében.

Erzsike két történetet is felidézett a néptáncos időkből.

A fehérvári népi együttestől több alkalommal is kölcsönöztek ruhákat. A móri fellé-

pésük után a bokorban kellett kapkodva átöltözniük, és a nagy sietségben ottmaradt a bokor tetején Erzsike köténye. „Szegény anyám végigjárta a faluban az idős néniket, hogy olyan anyagot szerezzen. Nagy nehezen tudott is egy darabot szedni. Mit dolgozott, hogy összebüttyölje a hímzést rá, hogy a fehérváriak ne vegyék észre, hogy az nem az eredeti kötény!”

Máskor meg a villanydúcokra szereltek föl hangszórókat Bogárdon az ünnepségek idejére, így a fellépő néptáncscsoport énekétől zengett az egész település.

Ezúton is köszönet Magdi néninek és Erzsi néninek, hogy az egykori bogárdi néptáncosok e lejegyzett sorok által megőriztetnek a helyi emlékezet számára!

Hargitai-Kiss Virág

EMLÉKKÖVEK

Eben-Háezer – I Sámuel 7. rész 12. vers

Mit is jelent ez a furcsa, idegenül hangzó szó? A Szentírásban Sámuel első könyve 7. részében találkozunk ezzel a kifejezéssel. Sokak számára ismerősebb az Ebenézer név – ifjabb Martin Luther King baptista lelkész édesapjának temploma, szolgálati helye volt Atlantában. De mi is ez az ebenézer? Egy kő, valószínűleg egy szikla nagyságú kő, amit Sámuel próféta állított fel. Ahogy a történetet elolvassuk, látjuk, hogy a filiszteusok felett aratott győzelem alkalmával állították fel ezt a követ Micpá és SÉN városa között. Emlékeztető jelként állították fel ezt a követ Izrael és Isten népe számára, hogy jelképezze: hatalmas, erős, szabadító és kegyelmes Istene van ennek a népnek.

A történelmet visszafelé szokták írni–olvasni. A nagy köveket, emlékműveket, márványablákat az utókor emeli, és hogy azon mi szerepel majd, azt a most élők még nem tudják. Sok ilyen kő áll Sárbogárdon is. Ilyen emlékkő az is a református templomkertben, amely mellett katonai tiszteletadással emlékezünk a hősök napján. De emlékezünk Sárbogárd elhurcolt és megsemmisített zsidó lakóira a zsidó temetőben nyaranta – bár az elmúlt időszakban a tömeges találkozások elmaradtak a vírushelyzet miatt. Emlékezni szoktunk október végén az 56-os hősökre. November elején szoktak virágot hozni és orosz katonai tiszteletadás mellett főhajtással megállni az orosz nagykövetségről a Hősök terén.

Vajon hogyan fogunk emlékezni a 2020-21-es esztendőkre később? Vajon fognak-e emlékkövet állítani, vagy hálával visszatekinteni, emlékezni, hogy megtartott, megkegyelmezett nekünk az Úr – miközben sokan ezekben az esztendőben elmentek közülünk? Mindaddig megsegített bennünket az Úr! – mondja Sámuel próféta.

Ilyen emlékkőként született ez a rövid visszatekintés is, mert van okunk hálát adni a mögöttünk levő időszakért. Hálásak vagyunk sok mindenért. Azért elsőként, hogy májusban újra nyithattuk a templomainkat, hogy a pünkösdöt már együtt ünnepelhettük. Hálásak vagyunk, hogy a templomban biztonságban lehetünk együtt, és olyan helyen élhetünk, ahol hitünkért nem üldöznek minket.

Hálásak vagyunk azért is, hogy a töbörzsöki településrészen az egykor iskolaként működött épületet a gyülekezetünk birtokba vehette. Már tavaly, 2020 nyarán elkészült és használatba vettük a gyülekezeti termet. A terem teljes felújításon esett át, és a mai igényeknek megfelelő módon tudjuk használni istentiszteleti alkalmakra, közösségi rendezvényekre. A felújítás az EGYH-KCP-17-P-0165 egyházi közösségi célú beruházások támogatásával valósulhatott meg 5 millió forintból. Köszönetet mondunk a szép kivitelezésért a szakembereknek. Köszönjük azok fáradságos munkáját, akik a tereprendezésben, fakivágásokban, a felújítás utáni

takarításokban, ablakeretfestésben is kivették a részüket, illetve a folyamatos karbantartásban, takarításban is részt vesznek.

Itt tartjuk minden hónap 2. és 4. vasárnapján délután 3 órakor az istentiszteleteinket, illetve a közöttük levő pénteken délelőtt 10 órakor bibliaórán vagyunk együtt.

Hálásak vagyunk, hogy az elmúlt év nyara után most elmaradt esküvőkre és keresztelőkire is sor kerülhetett. Olyan jó volt találkozni, és beszélni azokkal, akik tavaly tervezték, hogy megállnak a templomban áldást kérni életükre, idén pedig ez a terv teljesülhetett. Jó volt együtt örülni családokkal megszületett gyermekekért, hálát adni velük és a keresztségben részesíteni őket.

De együtt örültünk a konfirmált fiatalokkal – míg tavaly október végén sikerült pótolni a korábban kimaradt ünnepet, idén a szokott rend szerint pünkösdkor együtt vehettünk már a fiatal konfirmáltakal úrvacsorát.

Hálásak vagyunk, hogy az idősothonunkban újra nyithattunk: végre újra együtt lehettek lakóink családtagokkal, ismerősökkel. Hosszú bezártság és több idős testvérünk elvesztése után öröm volt, hogy nyáron együtt lehattunk a családi napon a rokonokkal, hozzátartozókkal. Hálásak vagyunk azoknak is, akik smirglit és ecsetet ragadva segítettek a korlájaink újjávarázslásában – mind a teraszok fakorlátai megszépültek, mind a kinti kovácsoltvas kerítésünk. Köszönet illeti otthonunk vezetőit és dolgozóit, munkatársait az elmúlt két esztendő erőn felüli erőfeszítéseikért.

Megtarthatuk a nyári táborainkat. Mintegy 55 gyermek volt jelen a nyári gyermektáborunkban július elején a templomban, gyülekezeti termünkben, a parókia udvarában. A táborunk témája „Testvérek a Bibliában” volt. A nagy meleg, a hőség ellenére is

öröm volt számunkra, hogy a gyermekek hangja töltötte be a templomot, parókiaudvart. Hálásak vagyunk a segítőknek, azoknak a fiataloknak, gyülekezeti tagoknak, pedagógusoknak, hitoktatóknak, akik nyári szabadidejüket vagy éppen szabadságukat áldozták azért, hogy a gyermekek együtt lehessenek az Isten igéje, a bibliai történetek mellett. Köszönjük a családok segítségét, gyülekezeti tagjaink adományait, és hogy sokfajta szolgálattal, takarítással, süteménysütéssel, gyümölcsadománnyal járultak hozzá a táboroztatásunkhoz.

Hálásak vagyunk, hogy ismét eljuthattunk az ifjúsággal, konfirmált fiataljainkkal ezen a nyáron is ifjúsági táborhelyünkre, a balatonöszödi református gyülekezet táborhelyére. 15 fiatallal sok játékkal, strandröplabdázással, balatoni fürdőzéssel telt a hét. Jakab könyvének az üzenetét követük a hét során. Hálásak vagyunk a gyülekezet támogatásáért, valamint egyházmegyénk támogatásáért, hogy ezeket a táborokat megszervezhettük.

Augusztus 20-án közös ökumenikus istentiszteleten vehettünk részt a sárbogárdi római katolikus templomban.

Ünnep volt számunkra az is, hogy augusztus 20-a után az úrasztalát szokott módon megteríthettük és úrvacsorával élhettünk, immár az újonnan beszerzett kis kelyhekből. De nemcsak nekünk volt ez ünnep, hiszen két felnőtt konfirmált ezen a vasárnapon, közülük az egyik pedig felnőttkezesítésben is részesült.

Hálásak vagyunk az újonnan induló tanévért. Hogy a gyermekeknek nem kell otthon maradniuk, hanem együtt lehetnek, és vannak pedagógusok, akik tanítják őket.

Hálásak vagyunk a szociális intézményben dolgozók munkájáért itt a városunkban és az egész országban. Hálásak vagyunk azért az emberfeletti megfeszített erőért, amivel a kórházakban, rendelőkben a járvány nehéz időszak alatt és utána is dolgoztak. Isten áldja meg életüket, fáradozásukat, szolgálatukat! Nem feledjük azt, amit értünk tettek.

Hogy mit hoz a holnap, még nem tudjuk. Egy dolgot tudunk: arra az Úrra tekintünk fel, akihez Sámuel próféta is kiáltott, és hozzá emelve szívünket bizalommal tekintünk az ő kegyelmére az elkövetkezendő időkben is. Isten óvjon és áldjon mindenkit!

Kovács Csongor lelképásztor

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓK

Aki nincs benne, nem tudja, mi az. Együtt jártak iskolába, aztán öt, tíz vagy akár ötven év múlva is összejönnek egy teremben, vendéglőben, turistaházban, megölelik, megcsókolják egymást, aztán beszélgetnek egy jót. Mitől van ez? Mi indokolja?

Nyilván van valami rejtély a dologban. Hogy „együtt jártak iskolába”, az sokkal többet jelent, mint hogyha valakik ugyanabban a teremben ülnek az íróasztal mellett akár húsz éven keresztül is, vagy azonos műhelyben kezelik a munkagépet, ám aztán eszükben sincs öt év múlva találkozót tartaniuk. De akik négy, vagy akár nyolc éven keresztül osztálytársak voltak, azokat valami titkos lánc fűzi össze. Mi ez a lánc? Legtöbbször kifejezve a közös ifjúság. Ez olyan varázserő, amely akár az óceánon túlról is egybetereli az egykori bandát, hogy visszaidézzék az eltűnt ifjúságot. Mert az ifjúság nem múlik el, a halálos ágyon is benne él az emberben.

Eljött az ősz, úgy látszik, ez a találkozók évada. Az ötven éven át tanárkodó, ma rogyadozó lábú, botorkáló léptű, nagyothalló öregember sorozatban kapja a meghívókat új és új találkozókra. Most is vendégeskedni fog egy összejövetelen. És ott olyan élményben részesíti őt az élet, aminőben ügyvédek, orvosok, vasesztérgályosok soha nem részesülhetnek. Már az osztályterem bejáratánál egy csoport várakozik rá. Széles mosolyok, puszik. Huszonöt éve nem láttuk egymást. Akkor vették kézhez az érettségi bizonyítványt, s mentek a szélrózsa minden irányában. De kik ezek itt? Ki ez a hölgy, aki olyan megejtő mosollyal néz? Jézusom, lehet, hogy ez Renáta a harmadik padból? És ezek a férfiak hogy kerültek ide? Némiük szakállas, van, aki már őszül, többen kopaszodnak. Az öreg tanár egy pillanatra elveszíti a lába alatt a talajt, nem tudja, hol van, kik veszik körül. Szinte torkon ragadja őt az idő hatalmának az élménye. Ijedten vizsgálni kezdi az arcvonásokat, szinte belebújik az arcokba, mintha titkot akarna megfejteni, hiszen minden arc egy titok, ki ne tudná. Lassan felsejlik valami, amit múltnak neveznek az emberek anélkül, hogy tudnák, miről beszélnek. Miért létezik az idő, ez a bestiális romboló hatalom? Hát nem volna jobb, ha minden maradna olyan, amilyen, s élne a boldog időtlenségben, valami önfeledt örökkévalóságban?

No mindegy, kezdődik az osztályfőnöki óra. Mindenki leül a helyére. Mert mindenkinek megvan a régi helye, van állandóság az életben. A drága régi kolléganő, az osztályfőnök végignézi az osztályán. Mi van a lelkében? Senki nem tudja. Évtizedekkel ezelőtt, mint ifjú pedagógus tízéves csöppségeket kapott a hóna alá. Élénkek voltak, rohangásztak a folyosón, hangosan csipogtak, mint a kis-csirkék. De okosak voltak, központi válogatás után kerültek ide. Ki-ki elmondja az életét. Ez olyan hely, ahol az emberek elmondják az életüket. Másutt erre nincs mód, csak itt. Az érettségi találkozók ilyen helyek. Mesélnek a komoly szakemberek, gyermekeik vannak, egyikük Koreából jött ide, egy lány Madagaszkár szigetén teljesített szolgálatot. A vén tanár kapkodja ám a fejét! Ő még nem lépte át Európa határait, most már nem is álmodik arról, hogy átrepüljön az óceánok fölött. Egy röghöz kötött tanárnemzedék képviselője. A világpolitika bilincset raktott a lábára.

A tanárnő szeretettel néz egykori fiókáira, ezekre a világpolgárookra. Az osztály meg őt nézi szeretettel. Nem érthetik, de szerethetik egymást. Ilyenek ezek az érettségi találkozók.

L. Albin

Miklósi sulibörze

Iskolakóstolató

A nyár utolsó napjait izgatottan várták a Sárszentmiklósi Általános Iskola leendő elsősei. A becsengetés előtt lehetőségük volt belekóstolni az iskolai életbe. Augusztus 30-án és 31-én közel 66 tanulót vártak a tanító nénik, hogy megismertessék velük új osztálytermüket, társaikat és az épület minden helyiségét. Ennek a két napnak is köszönhető az, hogy szeptember 1-jén a fél 8-kor gyülekező kis elsősök örömmel és bátran várták, hogy hivatalosan is megkezdjék a tanévet. Gördülékenyen és minden várakozást felülmúlva illeszkedtek be az új tanulók az sárszentmiklósi iskola mindennapjaiba. Sikeresen zárták az első hetet, rengeteg élménnyel, matricával és piros ponttal tértek haza.

Szalai-Rigó Fanni tanító

Interaktív népihangszer-bemutató

Iskolánk alsó tagozatos diákjai szeptember 15-én népihangszer-bemutatót vettek részt. A foglalkozást Bergerné Szőnyi Anna és Varró János tartották. Az előadás A só című népmese történetére épült. A mesén keresztül a gyerekek a régi népi (ritmus-, ütős, fúvós és húros) hangszerekkel ismerkedhettek meg, és azokon keresztül a magyar népi kultúra elemeinek egy részével is. A gyerekek örömmel vettek részt a játékokban, boldogan próbálták ki a hangszereket, a köcsög- és kecskeduda nagy sikert aratott.

Szloboda Marianna

Zöld kalandon a miklósi iskolások

A Titkok Háza Tudományos Élményközpont sokszínű lehetőséget kínál a természettudományos tantárgyak népszerűsítésére.

Iskolánk a központ létrejötté óta aktívan vesz részt a szakkörök, foglalkozássorozatok és táborok megszervezésében, lebonyolításában. A programok közül szeptemberben a „Zöld kaland hegyen-völgyön” elnevezésű élménypedagógiai túrasorozaton volt lehetőség a 6. és a 7. évfolyamos gyerekeknek részt venni. Iszka-szentgyörgy, Pákozdi és Sukoró természeti értékeit fedeztük fel. Túravezetőnk dr. Tarsoly Péter volt, aki szakértelmével, tudásával bővítette ismereteinket. Kóstolhattunk a természet patikájából növényeket, láthattunk különleges, védett állatokat, megtanulhattunk karóra segítségével tájékozódni. Tanultunk a felszíni formák kialakulásáról, földtörténeti korokról. A környékről szóló legendákat, történeteket csodálkozva hallgattuk. Lehetőségünk volt egy kisebb barlangba mászni, de a legkalandosabbnak a pákozdi Pandúr-kőnél való átjutás bizonyult. Szűk résen kellett tásainkkal összedolgozva átmászni. Sikeres átjutás után a hiedelmek szerint lehet valamit önzetlenül kívánni.

A túrák után mindig kellemesen elfáradva tértünk vissza az iskolába.

Horváth-Márkus Andrea tanár

Őszi „Ottalvós tábor” Zánkán

Iskolánk negyedikes kisdíákjaival szerda reggel iskola helyett buszra szálltunk, hogy három élménnyel teli napot a zánkai Erzsébet-táborban tölthessünk.

Az indulás napján útközben megálltunk Tihanyban, hogy a sétányról letekintve megcsodáljuk a Balaton felejthetetlen látványát. A szállás elfoglalása után lesétáltunk a kikötőhöz, majd a strandon egy jót fürödtünk a már kissé hűvös vízben. Este Veréb Tamás koncertjén tombolhattuk ki magunkat. Másnap reggeli után trambulinoztunk, majd a Haditechnikai Parkban fotózkodtunk a hatalmas járművek mellett. Ezt követően érdekes fizikai és kémiai kísérletek rejtélyeibe avatott be minket egy vicces előadó. Ebéd után ismét megfürödtünk a Balatonban. Délután az Alma együttes dallamos slágerein keresztül ismerkedtünk az ökotudatos szemlélettel. Az estét fergeteges diszkó zárta. A hazautazás napján megálltunk Veszprémben és a felújított állatkertben egy hosszú séta során felfedezhettük az állatok csodálatos világát.

Nagyon várjuk, hogy tavasszal ismét táborozhassunk!

Szabóné Molnár Melinda tanító

Harminc éve történt

A Hunyady grófok Nagylókon

2. rész

A temetési szertartás után a plébános mutat be Nádossy Eleknének, aki az újratemetést intézte.

– Miért hozta ide, a semmi közepébe a hamvakat?

- Unokatestvérként Hunyadyék neveltek engem, félig-meddig fogadott gyerekként. Most Görösgallon élek, a jugoszláv határtól 10 kilométerre. Állandó rettegésben vagyunk, mert odaátrol egyre közelebről halljuk a szüntelen ágyúszót, a délszláv háború zaját. Nagyon szerettem a grófékat. De nem csak én, mindenki az uradalomban. Iskolát építettek a gyerekeknek, egy gazdasági épületet közösségi házzá alakítottak színpaddal. Színjátszó csoportot hoztak létre, a darabok forgó díszleteit a grófné festette. Aztán a háború után internálták őket. Később Budapesten éltek, ott is haltak meg. Nem hagyhattam, hogy a Farkasréti temetőben a sírjuk fölszámolása után a csontjaikat bedobálják egy közös nagy gödörbe. Elhoztam ezért a hamvaikat ide, Nagylóra, hogy a családi kriptába, szüleik és a Trianon után Erdélyből ide menekített Hunyady ősök hamvai mellé temessük őket. A Hunyadyak címerében megtaláljuk a csőrében aranygyűrűt tartó hollót. Erdélyből, Hunyad településről származik a család, de nem a törökverő Hunyadiak leszármazottai. 1607-ben kapták címeres nemesi levelüket. Később bárói, majd grófi rangra emelkedett a család. A Hunyadyak korszerű birtokaik révén kitűnő gazdálkodókként szereztek hírnevet az Osztrák–Magyar Monarchiában. A lótenyésztés, a selyemjuhairól híres juhászat és a bortermelés terén kiváló eredményeket értek el.

Hunyady József Széchenyi Istvánnal közösen telivéreket tenyésztett és meghonosította a lóversenyzést hazánkban. Az Egyiptomból hozott telivér csődör a Magyarországon tenyésztett telivérekek a hajdani egyik ősapja lett. Hunyady Kálmán első elnöke volt a bécsi ügértőversenyklubnak. Európa egyik legfontosabb lóversenye, a „Graf Kalman Hunyady Memorial” az ő nevét viseli.

Mindemellett Hunyady József a Balaton déli oldalának legnagyobb bortermelőjeként volt ismert. A tó melletti első nyaralót Balatonberényben Hunyady Imre építette 1883-ban, és a tavi kirándulásokhoz vásárolt egy propelleres gőzhajót. A család királyi főudvarmesterrel, Szerbia fejedelemsasszonyával, főrendi házi tag lovass tábornokkal, császári titkos tanácsossal is büszkélkedhet. A Hunyady grófok Nagylóki birtokukon híres vadasparkot tartottak fenn, ahol nagy vadászatokat rendeztek.

A család körül titokzatos legendák is keringtek. Nagy feltűnést keltett és számos mendemondára adott okot Hunyady József első feleségének, a belga származású fiatal grófné titokzatos öngyilkossága 1914 karácsonyán csakúgy, mint az afrikai oroszlovadászon 1927-ben tragikusan elhunyt László gróf esete, vagy az idős, legitimista József gróf hirtelen halála Budapesten, amikor 1942 februárjában Horthy Miklós kormányzó váratlanul magához rendelte. A mesztengyői templomépítő Hunyady Nepomuki Jánosról pedig egyenesen az a hírelem járta, hogy szürke ló képében jelenik meg éjszakánként a család kriptá mellett a kastélykertben.

A nagylóki birtokos, Vitéz Hunyady Ferenc gróf ismert szereplője volt a háború előtti magyar közéletnek. Agárdon, a Zichy nagyszülők birtokán 1895-ben született. Középiskoláit Aradon végezte, azután négy félévig a budapesti tudományegyetemnek, két és fél évig a budapesti Kereskedelmi Akadémiának, majd két féléven át a közgazdasági karnak volt a hallgatója. A világháború idején a hetedik huszárezred tisztjeként részt vett az északi és a déli harcokban vívott harcokban, majd 18 hónapig román hadifogságban volt. Mint főhadnagy szerelt le. Hadikitüntetései a bronz vitézségi érem és a hadiékítményes III. osztályú katonai érdemkereszt. Később vitézzé is avatták. Az összeomlás után nagylóki birtokán gazdálkodott és csak néhány év múlva kapcsolódott be a közéletbe. Részt vett a legitimista mozgalomban és szerepet vállalt a katolikus társadalmi életben is. A Magyar Férfiak Szent Korona Szövetségének éveken át ügyvezető alelnöke volt, a Nemzeti Összetartás Körének vezetőségi tagja, a Katolikus Népszövetségnek kormányzótanácsi tagja és főtítkára volt a szövetség nemzetközi és tudományos szakosztályának. Tagja volt Fejér vármegye törvényhatósági bizottságának is. Először 1927. februárban választották meg a móri választókerület képviselőjének a Keresztény Gazdasági Párt programjával, miután Zichy János gróf móri mandátumáról lemondott. Az 1931. évi választáson ugyancsak a móri választókerület juttatta mandátumhoz, de ekkor már pártonkívüli programmal, mert az előző országgyűlésen képviselőházi felszólalásaiban nem tette fenntartás nélkül magáévá a Keresztény Gazdasági Párt álláspontját, és ezért 1930-ban kilépett a pártból. Később a független kisgazdapárthoz csatlakozott és egyes időközi választásokon élénken exponálta magát a független kisgazdapárt jelöltjei mellett. Az 1935. évi országgyűlésen már nem volt tagja a képviselőháznak, hanem visszavonult nagylóki birtokára gazdálkodni. Ez időben irodalmi hajlamainak hódolt. 1937-ben jelent meg „Szétesett ország” című történelmi regénye. Külföldi útjain több előadást tartott, főleg kisebbségi kérdésekről. A Népszövetség két ülésén is szerepelt mint kiküldött. Tevékenyen részt vett a sportéletben is. Elnöke volt a Budapesti Korszolyázó Egyletnek, vezetőségi tagja a Magyar Atlétikai Clubnak, tagja volt az Országos Magyar Gazdasági Egyesületnek és a Nemzeti Kaszinóknak. A városligeti műjégpálya létesítése is az ő nevéhez fűződik.

1939-ben ismét bekapcsolódott a politikai életbe, amidőn Imrédy Béla miniszterelnök megszervezte a Magyar Élet Mozgalmát. Az 1939. évi általános választáson Fejér vármegye és Székesfehérvár lajstromos választókerületében a Magyar Élet Pártja programjával választották meg országgyűlési képviselőnek. Országgyűlési felszólalásaiban a Zsidó Törvénnyel kapcsolatos felszólalásaival exponálta magát. A nyilas hatalomátvétel után kivonult a politikából és hazatért nagylóki birtokára.

Amikor a háború végén bejött a Dunántúlra a szovjet hadsereg, a gróf nem menekült el családjával Nyugatra, hanem nagylóki birtokán maradt. A főintéző, Tardy János is a birtokon maradt családjával együtt. Amikor magas rangú szovjet tiszt, tábornokok megtudták, hogy „itt maradt a burzsuj”, felkeresték, mert még nem láttak igazi gróft. A gróf őket illően vendégül látta. Később elvitték az oroszok a gróft Debrecenbe. Szerették volna, ha részt vesz az ideiglenes kormány megalakításában. Ezt feltehetőleg visszautasította, mert ezután hosszabb időre eltűnt, és csak jóval később került haza. Birtokaitól 1948-ban megfosztották, majd őt és feleségét kitelepítették. 1953-tól 1956-ban bekövetkezett haláláig Budapesten lakott. Egyszer látogatott csak haza a grófné komornája, Filippina temetésére, akit ugyanitt, a grófi temetőben helyeztek örök nyugalomra.

A grófi síremléket az elmúlt három évtizedben vadrózsa, ma azonban áthatolhatatlan dzsungel veszi körül, a kerítést ellopták, és kihalt már az a nemzedék is, amely az itt nyugvók emlékét őrizte. A hajdani birkák utódai most is ugyanolyan békésen legelésznek a réten, mint 30 évvel ezelőtt. Ők nem gondolnak arra, mi volt tegnap, mi lesz holnap ebben a szétbomló világban. Nekik csak az a fontos, hogy a fű megnő a számtartóvis árnyékában, s van legelő annyi, amennyi nekik kell.

Hargitai Lajos

(A grófi temetésről a Bogárd és Vidéke 1991. szeptember 27-ei számában számoltam be.)

Találkozás Endrei Judittal

Kedves vendéget vártunk a Madarász József Városi Könyvtárba szeptember 20-án, hétfőn. Endrei Judit, a televíziózás fénykorának sokak által kedvelt és szeretett bemondónője jött el Sárbogárdra egy találkozás erejéig. Nem először járt már nálunk. Első alkalommal az egészséges életmódról szóló könyve, a „Korhatártalanul” bemutatója kapcsán tisztelt meg bennünket jelenlétével. Most a bemondói múltjának nosztalgikus emlékeit összefoglaló „Anno az én tévém” című könyvébe nyerhetünk betekintést.

Endrei Judit kedves, szerény, melegséget sugárzó lényével rögtön a szívünkbe lopta magát. Ugyanolyan jó volt hallani nyugalmat árasztó, szép magyar beszédét, mint régen gyermekkoromban.

Annak idején még keveseknek volt tévékészülékük, így mi is időnként átvonultunk a szomszédhoz televíziót nézni. Nekem a televízió maga volt a csoda. Mivel szüleimmel alig mozdultunk ki a lakóhelyünkről, a házhoz jött nagyvilág ámulatba ejtett. Úgy ittam magamba a sok új élményt, ismeretet, mint szomjas föld az esővizet. Amikor televíziónk lett, egyre gyakoribbá vált, hogy takarítás ürügyén sűrűn bevonultam a szobába. Mérges is lett az édesanyám, amikor rajtakapott a tévénézésen.

Endrei Judit visszaemlékezése bennünk is előhozta a régi élményeket. Elsőként arról hallottunk tőle, miként kezdte a pályáját. A felvételi alkalmával, mivel nem akart se színésznő, se újságíró lenni, nem volt miért izgulnia. Fischer Sándor neves beszédtanár megláthatott benne valamit, mert azt mondta: „Ezzel a lánnyal kezdünk valamit.” 1976-ban elindult a stúdió, és Kurdics Juditként ismerték meg őt a televízió hőskorában. Azonban finoman a tudomására hozták, hogy ezzel a névvel nem lesz sikeres a pályafutása. Mivel akkor már Szentendrén lakott, így jött az ötlet, hogy Szentendrei Judit lesz ezután. Ám a vezetőknek ez a név túl hosszú volt, így lett belőle röviden Endrei Judit. Az akkori sztárbemondónők kedvesen fogadták; különösen Tamási Eszter szeretetét emelte ki.

Judit mesélt az akkori bemondói életről, amely igen katonás volt. Nem volt sűgőgép, adás előtt egy órával ott kellett lenni és egyeztetni kellett a felkonferálások szövegét. A bemondónők saját ruháikban jelentek meg. Judit maga kötötte a pulóvereit, Tamási Eszter pedig varrta a ruháit. Maguk sminkeltek, ami nagy élmény volt neki, hiszen olyan kozmetikai anyagokkal találkozott, amelyekkel addig nem.

Az előadás közben többször láthattunk bejátszást a televíziózás hőskorából. Láthattuk Juditot fiatalon, valamint Déri Jánost, Antal Imrét, és a régi szignálokat, például „Az ablak” nyitóképét.

Sok vidám anekdotát, történetet hallhattunk, amelyek jókedvre derítettek a közönséget. Endrei Judit szemelvényeket is idézett új könyvéből.

Az est családi hangulatban telt el, kellemes feltöltődést nyújtott a mindennapok sűrűjében. Olyan volt, mint amikor egy régen látott, kedves, jó barát látogat meg minket és jólesik visszaemlékezni a közös élményekre. Az előadás végén lehetőség nyílt megvásárolni és dedikáltatni a kötetet. Az aláírás mellé pár kedves szót és mosolyt is kapott mindenki.

Reméljük, Judit is olyan jól érezte magát velünk, mint mi valamennyien.

Horváth Katalin

Szeresd a természetet!

Kisszékely – Lázár Ervin útvonalán jártunk

Szeptember első túráján dr. Horváth András túravezetőnk Lázár Ervin kedvelt kisszékelyi helyeinek alapján állította össze az útvonalunkat. Az író kisszékelyi tartózkodása alatt napi gondolatait a Kisszékelyi füzetnek nevezett naplójába írta. Szerette az itt élő embereket és elvarázsolta a gyönyörű környezetet. Séta közben az író szemével figyeltük a tájat.

Megálltunk a Babaszó-hegy hátán, ahol Lázár Ervin is gyakran nézelődött. „Délután ötkor a horgoson keresztül fölmentem a Babaszó 'hátára'. (Most éppen a zöld küllő szől a parti kert valamelyikén). Rögtön a szurdok elején nagy a mozgás a fákon. Mátyásmadarak, azaz szajkók. Legalább heten-nyolcan lehettek.” – írta naplójában. Lázár Ervin csodálta a madarakat. Az egyik kedves mesekönyve róluk szól Öregapó madarai címmel. Ajánlom kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

A növények színes világában is sokat gyönyörködött, de ő sem ismerte valamennyit, ahogy mi sem. „Rengeteg a vérehulló fecskefű, a bűdös golyaorr is előbújt, de korántsem olyan mennyiségben, mint azon a bizonyos tavaszon, amikor elkezdtem keresgélni a növényhatározóban, hogy mi lehet.” – írja Lázár Ervin.

Utunk során érintettük az alkotóházat. Az udvaron gyümölcsfák, melyeknek termését élvezte az író. Mi is megkóstoltuk az éppen beérett körtét, szilvát – nagyon jólesett túra közben. „A dió kivételével minden gyümölcsfa dugig (azaz

inkább a szilvák, mert az egyik körtefán meg az almán se látszik sok gyümölcs), kíváncsi vagyok, ebben a nagy szárazságban mennyi marad belőlük.” – írja füzetében. Az alkotóházat megvásárolta Kisszékely önkormányzata. Fel fogják újítani, hogy méltán ápolják az író emlékét.

Lázár Ervin 1997–2006-ig jegyezte le a Kisszékelyi füzetbe az itt töltött idő szülte benyomásait, egészen a kórházba vonulásáig. „Mikor látsz újra Kisszékely?” – ezzel a kérdéssel zárja naplóját. Hamarosan, 2006. december 22-én örökre eltávozott, nem csak Kisszékelyből.

Lázár Ervin rózsája

Lázár Ervin útvonaltól elhagyva túránkat egy gyertyános tölgyesben fejeztük be. A padoknál megpihenve az erdő lenyugtatta idegrendszerünket. A nyugalom jótékony hatását mindenki érezhette saját magán. Megállapítottuk, hogy milyen nagy szükségünk van a mai zajos világunkban a csendre. A legnagyobb ajándékot az erdő mélyén kaptuk, egy gyönyörű, méltóságot árasztó, szálfageyenes gyertyános tölgy alakjában. A 200 éves tölgyfát körbeállva éreztük nagyságát, fenséges mivoltát. Éreztük, hogy miértünk dobban a szíve, de akkor miért bántja folyamatosan az ember a legjobb és a leghűségesebb barátját? A földi életünk fa nélkül sivár és élehetetlen lesz, ha nem térünk gyorsan észhez.

Horváth Katalin

Lázár Ervin: Csillagmajor

A kovács – 2. rész

Szűcs Lajos kitérte a kétszárnyú faajtót, amely akorára volt méretezve, hogy a vasalni való szekeret be lehessen tolni rajta a műhelybe. Lópatkoláshoz ugyan fölösleges volt kinyitni, de úgy látszik, a mester nagyobb légtérrel akart. Vagy a kénzszagot érezte túl erősnek.

Már ajtónyitás közben szemrevételezte a lovat, és egy kicsit meghökkent tőle. Elsőre nem is tudta, hogy mi a lóban az ijesztő. Hogy ilyen nagy monsterrum? Hogy szénfekete? Vagy a feketeségből kivillongó szeme fehérje? Vagy az, hogy sunyít? Ha a ló elenségesen hátracsapja mind a két fület, azt hívták Rácpáceszenen sunyításnak. Ebből lehetett látni, hogy a ló rossz természetű. Ez rossz természetű volt, semmi kétség.

Ekkorra már gyűlni kezdett a nézőközönség is. A pusztaiak – honnan, honnan nem – megtudták, hogy valami készül a méhelben, és összesereglettek, tiszteletudó, nagy kört alkotva a sunyító fekete ló körül, szívükben nagy bizodalommal a mester iránt, aki jelenlétüktől rögtön nagyobb bátorságra kapott, nem érdekelte már, hogy mitől ijesztő a nagy, fekete ló, leemelt a szőgről egy félkész patkót, fölízította – nyegegett a böhöm fújtató, a két vaspofa között sisegett a szél –, és az izzó patkóval elindult kifelé, hogy a ló patájához mérje, tágitani kell-e, vagy szűkíteni.

– Ezt akarja ráverni? – kérdezte fitymálóan az idegen.

– Ezt hát. Nem azt mondta, hogy patkoljam meg? Erre az idegen, se szó, se beszéd, odalépett a mesterhez, pusztá kézzel kivette az izzó patkót a fogó pofái közül, és egyetlen mozdulattal úgy össze gyúrta, mintha nem is vasból, hanem nyers tészta-ból volna. A csúffá tett patkót odahajította Szűcs Lajos lába elé.

– Az én lovamnak rendes patkót csináljon!

Olyan csönd lett, amilyen Rácpáceszen fönállása óta még soha. Hallani lehetett a kisasas szívdobbanását. Azért dobbant akkorát a kisasas szíve, mert most értette meg, mitől furcsa ennek az embernek a lába. Meg a ló! Hát persze! Még egyszer odapillantott, hogy biztos legyen a dolgában. Biztos lehetett. A ló füle mögött két szarvacska meredt az égen. Nem nagyobb egyik sem, mint egy hüvelykujj körmös vége, de szarv. És az idegen lába! Nem láb az, pata!

Odasündörgött sóbálványként álló mesteréhez, s a nadrágja száránál fogva húzni kezdte befelé.

– Ne ráncigálj, az apád nemjóját – morrant mérgesen a mester, de azért engedelmesen megindult a műhelybe.

– Gépség úr – súgta odabent a gyerek –, ez az ördög!

– Azt hiszed, nekem nincs szemem? – súgta vissza Szűcs Lajos, és elkialtotta magát: – Nyomd azt a fújtatót!

Ezzel nekiáltott. Egy egész nyaláb sínvasat tartott egyszerre a tűzbe, annyit, amennyiből öt szekér vasalása kitelne. Izzította, egybekalapálta, nyújtotta, hajlította, bumm-bumm a segéd nagykalapácsa, a mesteré meg egy az izzó vasa, kettő csilingelő az állóre. Muzsikáltak a kovácsok. A rácpáceszenek odakint biztosan tudták, most már nagy baj nem lehet.

Elkészült a patkó, olyan súlyos, hogy nyögött alatta az állótartó tuskó. Szűcs Lajos a legnagyobb fogóval fogta. Feszült minden izma, amikor fölemelte. Odatartotta az ördög elé.

– Na, ezt tekergesse össze!

Az ördög ezzel a patkóval már nem mert kikezdeni, intett, hogy jó lesz. A mester fölverte a lóra. Aztán dolgozott tovább, sercegve röpködtek a szikrák, csengett az üllő, elkészítette a második patkót, a harmadikat, már a negyediket dolgozott.

– Még vasat! – mondta.

– Nincs több, mester úr – súgta neki a kisasas.

– Mi az, hogy nincs több, hozd a szerszámokat – rendelkezett Szűcs Lajos.

A gyerek hordta a lángra a mester saját készítésű szerszámait, a gyáriakat, a drága menetvágó készletet, a fűrőgépet lendkerekestül.

De ez sem volt elég.

– Még vasat! – kiáltotta Szűcs Lajos, jó hangosan, hogy a kintiek is meghallják. – Emberek, vasat!

A rácpáceszenek szétszéledtek, de nem telt bele egy perc, már jöttek is újra, a csiraistállóból vasvilákat, marhaláncokat, a lóistállóból lóvakarókat, zablavasakat, kápakarikákat hoztak, az asszonyok hordták hazulról a faszenes vasalókat, parázscsipeteket. Ili néni hozta a híres háromlábú vaslábosát, a gyerekek a játékaikat, röpikéket, gurigákat.

Nyelte a patkó a vasat, de csak készen lett.

– Nna! – mondta a mester, és inge ujjával megtörölte verejtékező homlokát. A segéd csurom egy víz volt, átizzadt a kisasas inge is.

Sistergett a patára illesztett patkó, s az égett pata-szagba, ahogy az ördög lovához illik, egy kis kénköszag vegyült, a mester bevverte a patkószöveget, egy kicsit egyengetett még a reszelővel, aztán föl egyenesedett, a ló vasalt patája lehuppant a földre. Így szólt: dönn.

– Na, meg van patkolva a lova – mondta Szűcs Lajos. Az ördög, ahelyett hogy megköszönte volna, fölvihogott, a lovára pattant, az övéről leoldott egy bőrzacsokot és Szűcs Lajos lába elé dobta. Nagyon csörgött benne valami.

– Itt a fizetség – mondta, és megsarkantyúzta a lovat. A ló könnyedén el akart ugrani, de Szűcs Lajos patkóinak súlya nem engedte, meglepetésében majdnem térdre esett.

– Gyia! – üvöltötte az ördög.

Az óriási dög nekiveselkedett, ropogtak az ízületei, dagadtak az izmai, két első lábát nagy nehezen emelte a földtől, de vissza is zuhantotta azonnal, a föld nagy recsege-ropogva beszakadt, az ördög kétségbeesve üvöltözött, de mindhiába, zuhant a ló a patkó szakította gödörbe, s zuhant vele kecskelábú gazdája is. Vészjósló hangon morgott és remegett a föld, s mielőtt összezárult volna a rusnya ördög és rusnya lova fölött, Szűcs Lajos gyorsan fölkapta a lába elől az ígéretes bőrzacsokot, és utánuk hajította.

Aznap nagy bált rendeztek Rácpáceszenen, s bár a zenét csak hártypapírral fölszerelt fésűk szolgáltatták, mivel Mészáros Juliska citerahúrjai is odalettek az ördög patkójába, azért égig ért a jókedv. S kedves utazó, ha egyszer Rácpáceszenre tévedsz, ne mulasd el az egykori méhel előtt a füledet a földre szorítani. Halk duhogást és döbögést fogsz hallani. Máig ott küszködik a Sátán Szűcs Lajos patkóival.

MINDENKI A FEDÉLZETEN

A FOCIT LÁBBAL ÉS NEM SZÁJJAL KELL JÁTSZANI

BODAJK-SÁRBOGÁRD 2-2 (0-1)

Bodajk: Csikesz – Orosz, Bregócs, Kovács, Rózsás, Kocsis, Molnár, Gulyás, Imrefi, Joó, Dreszka

Cserék: Hornich, Katóka, Molnár, Nagy

Vezető edző: Takács Viktor

Sárbogárd: Nyári – Kindl, Vagyóczki, Kovács, Mayer, Luczek, Pákozdi, Finta, Gyuricza, Tóth, Demeter

Cserék: Farkas, Vajda, Gráczer, Horváth A., Németh, Slett, Horváth I.

Az első tíz perc az erőfelmérés, ismerkedés jegyében zajlott. A 12. percben megszerezte a vezetést a Sárbogárd. Tóth P. K. a felezővonalnál kapott labdával megiramodott a bal oldalon és a védők mellett elhúzva középre passzolt. Mayer D. az átadással befordult és 16 m-ről a bal alsó sarokba lőtt, 0-1. A gól után mezőnyjáték alakult ki nyhe hazai fölényrel és a szünetre egygólos vendégelőnnyel vonultak a csapatok. A második játékrészben a hazaiak sebességet váltottak és az egyenlítésért küzdöttek. Az 50. percben a vendégek ellentámadása járt sikerrel. A közép-pályáról Mayer D. kapott labdát, a védő mellett Slett K. F. elé továbbított, aki 12 m-ről kilőtte a jobb alsó sarokba, 0-2. A vendégek a kecsesgató gólszerzési lehetőségeket sorra elpuskálták és a hazaiak újult erővel lendültek támadásba. A 65. percben a hazai bedobás után a sárbogárdi védelem röviden szabadított fel és Joó G. a 16-os-

ról védhetetlen gólt ragasztott a jobb felső sarokba, 1-2. A vendégek a 70. percben létszámhátrányba kerültek, Mayer D. szövegelésért került a kiállítás sorsára. A fölényt jól használta ki a Bodajk és a 80. percben sikerült az egyenlítés. A kapu elé ívelt labda Kocsis D. F. elé került, aki közlelő lőtt a hálóba, 2-2.

A vendégek ajándékba hagytak két pontot Bodajkon és a küzdelmes, de mindvégig sportszerű mérkőzésen a játékvezető a kilencszer felmutatott lapok többségét a játékhoz nem tartozó szövegelés miatt osztotta ki.

Pajor László szakmai igazgató így látta a mérkőzést: – 65 percig az történt a pályán, amit terveztünk. Fegyelmезetten játszottunk, gyors támadásokat vezettünk és még rúgtunk kettő gólt is. Egy kipattanó után szépített az ellenfél, majd létszámhátrányba kerültünk és a hajrában egyenlített a hazai csapat. Jobb helyzetkihasználással megnyerhettük volna a mérkőzést. Gratulálok a bodajki csapatnak a sportszerű játékhoz és a csapatomnak a küzdéshez!

Jók: Kocsis D. J., Joó G., illetve Finta D., Slett K. F.

ISMÉT A LISTAVEZETŐ VOLT A LEGYŐZÖTT

SÁRBOGÁRD U19-VELENCE U19 4-1 (4-0)

Sárbogárd: Demeter – Morvai, Őri, Gábris, Szabó, Bruzsa, Kalocsai, Varga, Deák, Szepesi, Horváth

Cserék: Kiss, Hollósi, Sáfrány, Már, Palotás, Boda, Marosi

Velence SE: Kocsis – Szilágyi, Bedőcs, Horváth F. Á., Bíró, Horváth F., Szántó, Domak, Kovács–Szántó, Liptai, Koszti

Cserék: Árki, Rózsa, Kővári, Kiss, Felhősi

Vezető edző: Serhók György

Mindkét csapat támadó szellemben kezdett és az első percekben a kapuk már veszélybe is kerültek. Előbb egy hazai szöglet okozott némi bonyodalmat Kocsis V. G. kapuja előtt, majd a másik oldalon Demeter D. igazolta jó formáját. A 10. percben vezetéshez jutottak a hazaiak. Őri D. hazaadását Demeter D. hosszan küldte előre. A labdára rajtoló Kalocsai R. és a védő mögé kerülve laposan a jobb alsó sarokba lőtt, 1-0. Továbbra is jó iramú, változatos mérkőzést vívtak a csapatok, több hazai gólszerzési lehetőséggel. A 32. percben Szabó O. ívelt a kapu elé és az előre húzó Horváth B. került helyzetbe, a védő szabálytalanul akadályozta. A játékvezető büntetőt ítélt, amit a sérített a kapu jobb oldalába lőtt, 2-0. A 41. percben megismétlődött az első gól előtti szituáció. Demeter D. előre ívelt labdáját Kalocsai R. a védő mellett Bruzsa B. elé passzolta, aki nagyszerűen lépett ki és lövése 12 m-ről a jobb alsó sarokban kötött ki, 3-0. A 44. percben Gábris R. is feliratkozott a góllövők közé. Varga M. Cs. a felezővonalról indított a középben meginduló Gábris R. felé. A kapujából kilépő Kocsis V. G. mellett Gábris R. a hálóba gurított, 4-0.

A szünet után a hazai csapat nem erőltette túlságosan az eredmény növelését, és a labdatartás mellett kevés helyzet került kialakításra. A vendégek a 73. percben szépítettek. A bal oldalról beívelt szöglet a kaputól 20 m-re helyezkedő Horváth F. elé került, akinek lövése utat talált a hazai kapuba, 4-1.

Lajtos András, a csapat edzője így értékelt: – Egymás után két hétvégén is az aktuális listavezetővel hozott össze bennünket a sorsolás. Első alkalommal nagy küzdelemben 2-1-re tudtunk diadalmaskodni az Ikarus–Maroshegy ellen idegenben. Az elmúlt szombaton pedig a Velencét fogadtuk. Nagyszerű első félidő után, amelyben sikerült négygólos előnyre szert tennünk, egy langyosabb második félidő következett, de magabiztos és jól megérdemelt győzelmet arattunk. Ezzel a vereséggel már a Velence sem első. Eddig négy mérkőzésünk volt, mert a második fordulóban szabadnaposak voltunk, de örülök,

Az élvonal U16

Bálint és Robi, a két jobbarát

U13-as eligazítás

Dani, a hétgólkirálya

hogy egyedüli csapatként veretlenek vagyunk a mezőnyben.

Jók: Demeter D., Brúza B., Szabó O., illetve Horváth F., Liptai T. Á.

Tabella

1. Enying	5	4	0	1	15	9	6	12
2. Velence SE	5	3	0	2	27	12	15	9
3. Kápolnásnyék	5	3	0	2	27	13	14	9
4. Ikarus–M. hegy	4	3	0	1	19	7	12	9
5. Gárdony–Agárd	5	3	0	2	24	16	8	9
6. Sárbogárd	4	2	2	0	9	5	4	8
7. Martonvásár	4	2	1	1	9	6	3	7
8. Ercsi	5	2	0	3	12	17	-5	6
9. Kisláng	5	2	0	3	13	19	-6	6
10. Sárosd	4	1	1	2	14	7	7	4
11. Vajta	4	1	0	3	12	19	-7	3
12. Videoton B. K.	4	1	0	3	9	31	-22	3
13. MIE	4	0	0	4	7	36	-29	0

KAPOTT GÓL NÉLKÜL LISTAVEZETŐ

BARACS U15–SÁRBOGÁRD U15 0-12 (0-7)

Baracs: Laza – Kenyér, Gadanecz, Varga, Czako, Bán, Makó, Andó–Albert, Garbacz

Cserék: Király, Varga, Safárik

Sárbogárd: Szücs – Simon, Németh–Nagy, Papp, Csögör, Tóth, Mező, Hollósi, Németh

Cserék: Juhász, Nagy, Klán, Lengyel

Az edzői vágy beteljesülése a mérkőzés első percében lőtt gól. Igaz, ez most a 2. percben született. A jobb oldalról érkező labdát Papp D. lőtte kapura. A kapusról kijövő lövést Mező B. közelről küldte a hálóba, 0-1. A 7. percben a bal oldali beadással Mező B. kapura fordult, lövése a védőről Papp D. elé vágódott, aki 6 m-ről talált a hálóba, 0-2. Gól nélküli percek után a 20. percben újabb sárbogárdi gólnak örültek a vendégek és az őket elkísérő hozzátartozók. A kirúgás után megszerzett labdát Papp D. egy csel után a bal alsó sarokba helyezte, 0-3. A 26. percben már a jó jegyet érdemelte ki a vendégcsapat, megszerelve a negyedik gólt. Csögör D. és Németh Nagy G. összjátéka után többi a rövid alsó sarokba lőtt, 0-4. A 33. percben benn volt az ötös a hazaiak kapujában. Tóth M. a szabadrúgást a kapu elé ívelte és Papp D. lekészítette Mező B.-nek, aki néhány lépésről talált a kapuba, 0-5. A 35. percben ismét Papp D. volt az előkészítő és átadását Csögör D. 14 m-ről lőtte a jobb alsó sarokba, 0-6. A féldíó lefújása előtt a 37. percben Csögör D. duplázott. A rövid felszabadítást 12 m-ről a kapu bal oldalába bombázta, 0-7.

A második játékrészben folytatódott a sárbogárdi gólparádé. A 45. percben Mező B. emelését Németh Nagy G. kotorta a kapus segítségével a hálóba, 0-8. Az 50. percben Tóth M. sokadik fel-futása a bal oldalon és jó közepre emelése Mező B.-t találta meg, aki 5 m-ről a kapu bal oldalába helyezte a játékszert, 0-9. A gólok sora az 52. percben Papp D. találatát után már kétjegyű. A kiemelés után hozzá került labdát 15 m-ről a bal alsó sarokba lőtte, 0-10. Egy kevés levegőhöz jutottak a hazaiak, mert a tizenegyedik találat a 64. percben született. A mérkőzésen a gólerős Papp D. negyedik találatát szerzi. A bal oldalról megkapott átadást lőtte a hálóba, 0-11. A végeredményt Nagy K. állította be. A jobb oldalról érkező

beadást Juhász D. F. lövsre készítette le és Nagy K. a bal alsó sarokba lőtt, 0-12.

Ifj. Pajor László, a csapat edzője a mérkőzésről: – Nagyszerű mérkőzést játszottunk, jól használtuk az üres területeket, dinamikus játékkal rengetegszer kerültünk az ellenfél mögé. Kiváló hozzáállás és koncentrátság jellemezte a csapatot. Jó érzés volt nézni a fiúkat ezen a meccsen, hiszen fegyelmezetten élvezték a játékot, amely eredménnyel is párosult. Gratulálok a csapatnak, így tovább!

Jók: Papp D., Csögör D., Mező B., Tóth M.

Tabella

1. Sárbogárd	3	3	0	0	23	0	23	9
2. Ercsi	3	3	0	0	21	6	15	9
3. Enying	3	2	0	1	18	9	9	6
4. Sárosd	3	2	0	1	13	9	4	6
5. Szababattyán	3	1	1	1	14	11	3	4
6. Baracs	3	1	1	1	10	19	-9	4
7. Baracska	3	1	0	2	9	8	1	3
8. Káloz	3	1	0	2	6	13	-7	3
9. LMSK	3	1	0	2	9	18	-9	3
10. Martonvásár	3	1	0	2	8	18	-10	3
11. Kulcs	3	1	0	2	2	12	-10	3
12. Kápolnásnyék	3	0	0	3	5	15	-10	0

FÉLGŐZZEL IS MAGABIZTOS SIKER

MEZŐFALVA U16–SÁRBOGÁRD U16 1-4 (1-3)

Mezőfalva: Kis – Berki, Jásper, Dombi, Németh, Fésű, Papp, Presinszki M., Presinszki B., Nagy, Halupa

Cserék: Sudár, Murzsa, Hajdu

Sárbogárd: Horváth – Simon, Fenyvesi, Németh–Nagy M., Csögör, Lakatos, Mező, Szabó, Örkényi, Németh L., Hollósi

Cserék: Papp, Nagy, Lengyel, Klán, Tóth, Baráth

Ez a mérkőzés is ifj. Pajor László edző elképzelésének megfelelően kezdődött. A 2. percben vezetést szereztek a fiai. A bal oldalról elvégzett szögletből beívelt labdát Szabó D. Z. közelről emelte a hálóba, 0-1. A gól után harminc perc mezőnyjáték és a vendégek fölénye volt jellemző. A 33. percben növelte előnyét a vendégcsapat. A jobb oldalról érkező labdát Szabó D. Z. fejelte a kapu bal felső sarkába, 0-2. A 35. percben Fenyvesi B. volt eredményes. Lakatos B. szabadrúgását az érkező Fenyvesi B. fejlel juttatta a bal alsó sarokba, 0-3. A szünet előtt szépítettek a hazaiak. A védelmi megingást a 43. percben Berki A. használta ki. A jobb oldalról elvégzett szöglet után közelről emelt Horváth M. kapujába, 1-3.

A második féldíóban birkóztak a csapatok egymással és a helyzetek kihagyásában jeleskedtek. A Sárbogárd támadásai eredménytelenül fejeződtek be egészen a 73. percig. Mező B. balról elvégzett sarokrúgása a védőről Csögör D. elé került, aki 6 m-ről nem hibázott, 1-4.

A mérkőzésen a vendégek akarata érvényesült a lelkes hazaiak ellen és magabiztos játékkal gyűjtötték be a három pontot.

Az utánpótlás vezető edzője, **ifj. Pajor László** a csapat teljesítményéről: – Nehéz mérkőzésen a játékosok jól zárták ki a külső körülményeket és helyenként ügyes megoldásokat vettek elő a tarsolyból. Rengeteg helyzetünk volt, kicsit éle-

sebb befejezésekkel még nagyobb arányban is nyerhettünk volna. Gratulálok a csapatnak!

Jók: Németh B., Presinszki B., illetve Horváth M., Szabó D. Z., Németh Nagy G.

Tabella

1. Enying	2	2	0	0	26	1	25	6
2. Sárbogárd	2	2	0	0	12	2	10	6
3. Kisláng	1	1	0	0	13	2	11	3
4. Előszállás	1	1	0	0	6	4	2	3
5. Mezőfalva	2	0	1	1	2	5	-3	1
6. Cece	3	0	1	2	4	22	-18	1
7. Sárosd	1	0	0	1	1	7	-6	0
8. Lajoskomárom	2	0	0	2	4	25	-21	0

A BEMUTATKOZÁS NEM SIKERÜLT

SÁRBOGÁRD U13–ENYING U13 0-10 (0-6)

Sárbogárd: Szeder – Krencz, Szalai, Gerse, Bartók, Sereg, Pach, Bihary, Dániel

Cserék: Szikszai, Marosvári

Enying: Uhrin – Jankovics, Estevan–Arcon, Oszlánczi, Szőnyi, Bézi, Viszt, Bézi, Kószegi

Cserék: Laczkó

A hétfégi mérkőzések zárásaként lejátszott találkozón a fizikai és technikai fölényét jól használták ki a vendégek. Az idei évben első alkalommal megrendezésre kerülő U13-as bajnokság első mérkőzésén a hazaiaknak nem sikerült a gólszerzés és kicsit szomorúan vették tudomásul az eredményt. Az Enying csapata jó benyomást keltett és soraikban a lányok játéka külön élményként hatott.

A mérkőzésen az Enying gólszerzői: Kószegi Szabolcs 2., 35., 40., 57. perc, Estevan–Arcon Szonja 9., 18., 64. perc, Szőnyi Benett 11. perc, Bézi Bálint Ádám 55. perc

A MÉRKŐZÉS NEM A 12. PERCBEN KEZDŐDIK

CSÁKVÁR N–SÁRBOGÁRD N 2-0 (2-0)

Csákvár: Balogh Barbara – Vajai Noémi Katalin, Vadas Klaudia, Hajdár Klaudia Bernadett, Bese Adrienn Renáta, Balogh Norina, Salák Fruzsina, Imrefi Mónika, Dörögdy Nóra

Cserék: Vadas Ágnes, Bese Zsanett Éva, Fekete Leila, Szabó Krisztina Eliza, Szanyi Daniella

Sárbogárd: Aranyos – Kiss, Marosi, Megyeri, Tóth A., Sebestyén, Kiss, Horváth, Pécsi

Cserék: Tóth V. L., Májér, Farkas, Rába, Jakubekné, Májerné, Nagy

A csákvári vendégjátékról Kovács Attila edzőt kérdeztem és kértem a mérkőzésről az értékelést: Az első gól a 6. percben született a hazaiak szöglete után. A gólt óriási védekezési hiba előzte meg és Balogh N. kihasználta az ölébe hullott lehetőséget, 1-0. A 11. percben megszerezték a hazaiak a második találatot. Fekete L. 20 m-ről kapu felé tartó lövésébe a védő beletette a lábát és labda az elmozduló kapus mellett vágódott a hálóba, 2-0. A szünet után mindkét csapat gyenge teljesítményt nyújtott és egy sárbogárdi kapufán csattanó lövésen kívül nem történt említésre méltó esemény.

Folytatás a következő oldalon.

Az edző, **Kovács Attila** a mérkőzés után: – Felgyelmezetlenül, a taktikai elemeket be nem tartva lézengtünk a pályán. Ez köszönhető annak, hogy a pocsek edzés-látogatottság miatt edzőmérkőzést sem tudtunk játszani, hogy jobban fel tudjunk készülni a bajnoki rajtra. Egy mérkőzésen két lövéssel nem lehet mérkőzést nyerni! Ezeket sürgősen változtatni kell és komolyan venni az edzéseket, mérkőzéseket.

ÜNNEPRONTÓ MIHÁLYIAK

SÁRBOGÁRD ÖREGFIÚK– SÁRSZENTMIHÁLY MASTERPLAST ÖREGFIÚK 2-5 (1-1)

Sárbogárd: Sipőcz – Szabó, Kiss, Borza, Kacz, Killer, Kelemen, Tórizs, Salamon, Szabó, Derecskei

Cserék: Lakatos, Palotás, Kapinya, Deák, Nedoba, Deák, Kovács

Sárszentmihály–Masterplast: Somogyi – Salacz, Péntes, Tóth, Németh, Varga, Csizmadia, Kovács, Bóta, Diczko, Szücs

Cserék: Örsi, Bauer, Nyirádi, Gulyás

Meglepetésre készültek a hazaiak és pontszerzésben bíztak. A mérkőzés után a csapat és a megyei labdarúgás legidősebb aktív játékosának 70. születésnapján köszöntötték Derecskei Józsefet. A vendégek egy félidőn keresztül partnerek voltak az ünnepségben és a félidő döntetlen eredménnyel zárult. A 24. percben Diczko Cs. szerzett vezetést a vendégeknek, 0-1. A 35. percben Kelemen B. szép góljával sikerült az egyenlítés, 1-1. A pihenő után a hazaiak Killer G. találatával a 46. percben vezetést is megszereztek. A bekapott gól után felébredtek a vendégek és percek alatt fordították. A 48. percben egyenlítették a mérkőzés eredményét, Diczko Cs. lőtt a hálóba, 2-2. Az 56. perctől Tóth G. volt a főszeplő. Az 56., az 58. és a 70. percben talált a kapuba, kialakítva a 2-5-ös végeredményt. Mesterhármával a vendégek magabiztos győzelmet arattak. A pontszerzés ugyan nem sikerült, de a gratuláció a lelkesen küzdő hazaiaknak jár. A születésnapos Derecskei Józsefnek a Sárbo-gárd SE minden labdarúgója nevében kívánok jó egészséget és még sok-sok pályán töltött évet!

A HÉTVEGE SPORTMŰSORA

2021. szeptember 24. (péntek)

16.00 óra: Dég U13–Sárbogárd U13 (Dég)

17.00 óra: Sárbo-gárd U15–Kápolnásnyék U15 (Sárbo-gárd)

2021. szeptember 25. (szombat)

10.00 óra: TÓVILL–Kápolnásnyék U19–Sárbo-gárd U19 (Kápolnásnyék)

16.00 óra: Sárbo-gárd–Enying (Sárszentmiklós)

16.00 óra: Lajoskomárom Öregfiúk–Sárbo-gárd Öregfiúk (Lajoskomárom)

2021. szeptember 26. (vasárnap)

10.00 óra: Sárbo-gárd U16–Kisláng U16 (Sárbo-gárd)

16.00 óra: Sárbo-gárd N–Mezőfalva N (Sárbo-gárd)

Szurkoljunk együtt csapatainknak!

Hajrá Sárbo-gárd!

Szántó Gáspár

Sikeres bemutatkozás az NB I-ben

A Simontornya KK U14-es fiúcsapata megkezdte a küzdelmét a kiemelt I. osztályban. Egy erős csoportba kerültünk, ahol a tisztes helytállás mellett titkon reménykedünk egy bravúros szereplésben is.

Az első forduló nem így indult. A csapat messze a valós tudása alatt – főleg az első mérkőzésen – teljesített, de nyögvenyelősen megszerezte mindkét győzelmet. Örömteli esemény csak annyi volt, hogy győztes mérkőzéseken esett át a bemutatkozáson a sárbo-gárdi nevelésű Majer Gergő, s kijöhettek a kórházból nagyobb probléma nélkül a második mérkőzésen megsérült játékosaink.

Hétvégén (szeptember 25-én, szombaton, 9 órakor Simontornyán) az U13-as csapatunk – egyelőre Ferencz Viktor nélkül – kezdi meg a bajnokságát.

A mérkőzésen ami hibát el lehetett követni, azt elkövettük. Sem a kapuban, sem a védekezésben, sem a támadásban nem találtuk önmagunkat, szétesően, zavartan és pontatlanul játszottunk. A győzelmen kívül semmi pozitívum nem volt ebben a mérkőzésben.

Simontornya KK– Moyra-Budaörs Handball 22-21

Gólok: Kovács Kristóf (2) – Kovács Kolos (2) – Rózsa (1) – Ferencz (7) – Szeip (7) – Kiss (1) – Sohonyai (1) – Majer (1)

Már közelítettünk a szintünk felé. Ferencz és Gácsér sérülései megzavarták egy kicsit a csapatot. Közepes játékkal ilyen arányban is megérdemelt győzelmet szereztünk.

Simontornya KK–Győri FKKA 34-7

Gólok: Viczina (1) – Kovács Kristóf (3) – Kovács Kolos (4) – Rózsa (3) – Ferencz (8) – Szeip (3) – Kiss (4) – Tóth (2) – Majer (6)

Edző: Zámbo Tibor, Pordán István

U14-es tabella

1. Simontornyai KK	2	2	0	0	4
2. Telekom Veszprém U14	2	2	0	0	4
3. Éles KISE	2	1	1	0	2
4. Grundfos Tatabánya KC	2	1	1	0	2
5. Moyra-Budaörs Handball	2	0	2	0	0
6. Győri FKKA	2	0	0	2	0

Simontornya KK

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

A következő párok kötötték össze hivatalosan is életük fonalát Sárbo-gárdon 2021. szeptember 16-án:

BOROSTYÁN ZSÓFIA és AMBERGER DÁNIEL sárbo-gárdi lakosok;

HEGEDÜS ZSUZSANNA sárbo-gárdi és SZÁRAZ GYÖRGY magyaratádi lakosok.

A neveket az önkormányzat közlése alapján, a házaspárok hozzájárulásával tettük közzé.

Gratulálunk! Sok boldogságot, bőséges gyermekáldást, a nehézségekben kitartást kívánunk az újdonsült házaspároknak!

Szerkesztőség

Egy átlagos lobogó hamar elszakad.
De van jobb megoldás...

**Erős, időtálló
zászlók**

HÍRHÁZ
NYOMDA

Sárbogárd, Hősök tere 12. - 06 25 508 900 - www.hirhaz.hu

KIEMELT APRÓHIRDETÉSEK a HírHáz facebook-oldalán is!

**FAVÁGÁS, GALLYDARÁLÁS,
TUSKÓMARÁS. 06 20 437 4869**

Egész évben nyitva
a **SÁRBOGÁRDI SZESZFŐZDE!**
+ 36 30 221 0984

Fehér **BORSZŐLŐ** hétfégi szürettel
ELADÓ. Telefon: **06 20 911 4711**

ELADÓ 30 és 100 literes **PRÉS,**
DARÁLÓ, 350 literes műanyag **KÁD,**
200 literes **HORDÓ.** 06 20 311 0546

Tervrajzok
nyomtatása másolása, szkennelése

Projekt tábla

Cégtábla
készítés

HÍRHÁZ
NYOMDA

Sárbogárd, Hősök tere 12. - 06 25 508 900 - www.hirhaz.hu

Hétfvégén meleg, napos őszi idő

Csütörtökön csapadék nem várható, hosszabb, rövidebb napos időszakokra mindenütt számíthatunk. Időnként élénk lehet a nyugati, délnyugati szél. Hajnalban 1-9, délután 16-22 fokot mérhetünk. Reggel pára- és ködfoltok alakulhatnak ki.

Pénteken erős, viharos északnyugati szél várható. Délnyugaton kevesebb, máshol több felhő lesz az égen, kisebb záporok északkeleten lehetnek. 16-25 fok várható a legmelegebb délutáni órákban, az alacsonyabb értéket az északkeleti tájakon mérhetjük.

Hétfvégén napos, meleg őszi idő ígérkezik csapadék nélkül. A szél veszt erejéből, csak kevés helyen, átmenetileg lehet élénk. Szombaton 20-25, vasárnap 21-27 fokig melegszik a levegő.

Forrás: idokep.hu

**Bogárd
és
Vidéke**

Alapító: Hargitai Lajos. **Tulajdonos:** HírHáz Kft. (adószám: 27299320-2-07, cégjegyzékszám: 07-09-030665, bankszámlaszám: 10402946-29450071-00000000). **Főszerkesztő:** Hargitai-Kiss Virág, tel.: 06 (30) 3483 320. **Szerkesztőség, kiadó, nyomda:** 7000 Sárbogárd, Hősök tere 12. **Nyitva tartás:** H-P: 9.00-16.00 óráig. **Telefon:** 06 (25) 508-900. **E-mail:** bogardesvideke@gmail.com **Honlap:** www.bogardesvideke.hu **Állandó és időszaki rovatok szerzői, szerkesztői:** Hargitai Lajos, Hargitai-Kiss Virág, Jákob Zoltán, Hargitai-Kiss Balázs, Leszkovszki Albin, Rehák Sándor, Rehák Tamás, Szántó Gáspár, Horváth Katalin és még sokan mások. **Tördelőszerkesztő:** Huszár Anikó. **Grafikai szerkesztő:** Hargitai-Kiss Balázs. **Megjelenik** minden csütörtökön. **Kéziratok leadási határideje:** kedden 16.30 óráig. Kéziratot egy

hónapon túl nem őrzünk meg. Fenntartjuk jogunkat, hogy a beküldött írásokat a tartalom és a szerző szándékának tiszteletben tartása mellett, közlésük esetén meg rövidítsük. A lapban közölt vélemények nem mindig tükrözik a szerkesztőségét, azokért a felelősséget a nyilatkozók, illetve szerzők viselik. Ugyanez vonatkozik a hirdetések tartalmára is. **Hirdetésfelvétel:** szerdán 10 óráig. Csak a törvénybe nem ütköző tartalmú hirdetéseket fogadunk el. **Lapzárta:** szerdán 12 órakor. **Terjesztés:** saját terjesztőhálózatával egyéni előfizetéssel házhöz szállítással, illetve megvásárolható Sárbogárd és a környező hús települések boltjaiban, hírlapárusító helyeken. **Előfizethető** a terjesztőknél és a szerkesztőségben. **Negyedévre:** 3200 Ft, **félévre:** 6100 Ft, **egész évre:** 11500 Ft. **Eng.sz.:** HU ISSN 0866 4382.

Lapunkat rendszeresen
szemléli a megfigyelő

www.observer.hu

Lapunkat rendszeresen szemléli
Magyarország legnagyobb
médiatiteltelje, az

»OBSERVER«
BUDAPEST MÉDIATITELTÉLŐ KFT.

1139 Budapest, Frangepán utca 7.
Tel.: +36 1 303 47 38
Fax: +36 1 303 47 44

Email: ugyfelkapcsolat@observer.hu

Rocklegendák

Szenzációs előadásnak lehetnek részesei, akik nem hagyták ki a hétfő délutáni Zenedét a sárbogárdi művelődési központban. A rock történetét, stílusait, legendáit felvonultató, ingyenes koncerten a Zenede Oktatási Centrum hozta házhoz a generációk számára meghatározó, ikonikus számokat egy élvezetes, pörgős, de tartalmas, fotókkal és mozgóképekkel gazdagon illusztrált zene-történeti előadásba ágyazva. Az elsősorban fiataloknak, diákoknak szóló egyórás program (benne: Elvis Presley, Rolling Stones, Illés, Omega, Beatles, Jimmy Hendrix, Hobo Blues Band, Takáts Tamás, Pink Floyd, Black Sabbath, Nagy Feró, P. Mobil, Deep Purple, Iron Maiden, Pírámis, Skorpió, Bikini, Tankcsapda stb.) a színházterem soraiban ülő felnőttek számára nosztalgikus pillanatokat idézett föl.

A zenei válogatást kiváló muzikusok prezentálták: Baricz Gergő (ének, gitár), Bordás József művészeti vezető (dob), Megyaszay István (basszusgitár) és Nagy Zoltán (gitár). Missziójuk célja bátorítani a fiatalokat, hogy nyissanak a különböző stílusok felé, tágítsák a zenei látókörüket, és tanuljanak meg valamilyen hangszeren játszani.

Köszönjük az élményt!

Hargitai-Kiss Virág

Személyes jogsegélyt biztosító JOGPONTOK irodáink újra nyitva vannak. A pontos és aktuális ügyfélfogadási helyszínekről és időpontokról a régiós aloldalokon tájékozódhatnak. A projekt keretében továbbra is díjmentesen kérhető a jogi tanácsadás gyakorlott jogásztól munkajog, cégjog, társadalombiztosítási jog és adójog területen telefonon, chaten, e-mailben és mobil applikáción.

Chates jogsegélyszolgálatunk hétfőtől szombatiig 16.00–20.00 óra között áll rendelkezésre. Telefonos – 06 80 77 88 00 – jogsegélyszolgálatunk hétfőtől vasárnapig, 9.30–19.30 óra között rendelkezésre áll. Aktuális híreink már a JOGPONTOK Facebook oldalán is elérhetőek!

Bővebb, aktuális információ
www.jogpontok.hu
honlapon olvasható.

SZÉCHENYI 2020

@DIGITAL
@OFFICE

HOYA
FOR THE VISIONARIES

Szemüveglencsék digitális eszközkhöz és irodai használathoz

25% kedvezménnyel!

Az akció időtartama:
2021. szeptember 1 – október 31.

Sárbogárd, Ady E. út 139.

(Coop mellett) TELEFON:

06-25-460-480, 06-70-594-5012

NYITVA: hétköznap: 9-18,

szombat: 8-12 óráig

Pillantás
Optika

TÉR
Foglaló

CSALÁDI NAP
ÉS TÉRAVATÓ
a megújult Hősök terén
Sárbogárdon, 2021. szeptember 25-én 14 órától

14 órakor
Hiphop bemutató

14.30-kor
Szenzációóó!
A Grimask Színház bábelőadása

15.50-kor
a megújult Hősök tere Felavatása
Avatóbeszédet mond Varga Gábor
országgyűlési képviselő

16 órakor
Musical és retro dallamok
A Megarox társulat előadása

17.30-kor
a Control Five zenekar koncertje

-Népi Fajjátékok
-Lovas kocsiakadás
-Óriás társasjátékok
(dominó, Jenga,
karikadobáló stb.)
-Lézerharc, Kincskereső
-Kézműves-foglalkozások
-Arcfestés és csillámtetkő
-Lufigura-hajtogatás
-Kézműves- és helyi
termékek kirakodására
(sajtos, tökmagos,
levendulás, mézes)

Mindenkit szeretettel várunk!

Sárbogárdi Kulturális Egyesület